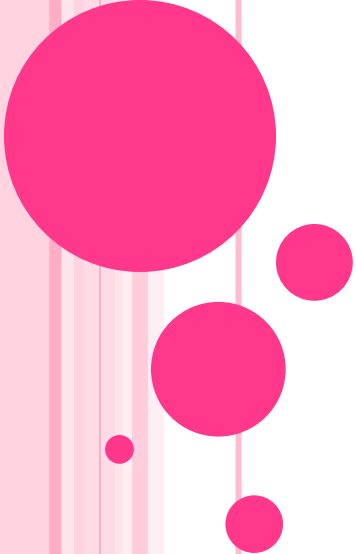

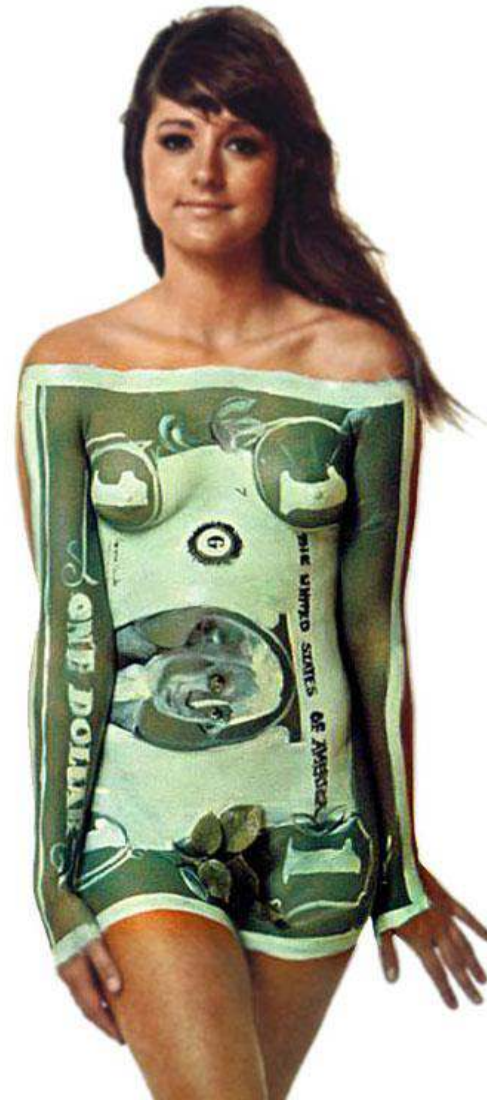
POVÁLEČNÉ UMĚNÍ V ČECHÁCH (OD 70. LET DO SOUČASNOSTI)

- vývoj umění byl narušen politickým vývojem
- jakékoli jiné tendence než realistické byly zakazovány a pronásledovány
- existují 2 proudy: oficiální umění – podřízené režimu
proudy reagující na vývojové tendence ve světě

BODY ART

- termín odkazující k užívání těla jako východiska a vlastního materiálu umělecké tvorby
- jako samostatná kategorie začíná být vnímán v 60. letech v souvislosti s rozvojem performance a happeningu
- umělci experimentující se svým tělem často evokují základní vědomé i podvědomé pohnutky určujících naše chování (sexuální touhu, agresivitu, strach)
- akce většinou nemají povahu příběhu, ale zhušťují prožitek těla prostřednictvím jednoduchého gesta, bolesti, rituálního opakování, fyzického omezení, extrémního tělesného nasazení či narcisistní posedlosti vlastní osobou
- využívá karnevalových motivů (groteskního těla, metamorfóz, protéz, různých forem masek a transvestitismu)
- body artové akce často ztělesňují drama konfliktů odehrávající se v psychice jednotlivce
- body art se úzce dotýká také mimouměleckých oblastí spojených se zdobením a rituálními úpravami těla jako je například tetování, piercing, obřízka a rituály přechodu, ale i plastická chirurgie
- stejně jako u performance je výstupem většinou fotografická či filmová dokumentace, či slovní záznam
- mezi významné představitele body artu patří mezi jinými Herman Nitsch, Otto Mühl, Rudolf Schwarzkogler, Günter Brus, Chris Burden, Vito Acconci, Marina Abramović, Gina Pane, Anna Mendieta, Jana Sterbak

LAND ART

- poprvé se v umění začal objevovat v 60. a 70. letech 20. století ve Spojených státech
- první výstava se pod názvem Earthworks konala v říjnu roku 1968 ve Dwan Gallery v New Yorku
- byl úzce spojen s prostředím přírody, do které zasahoval a vytvářel tak zcela nevšední umění
- byl protestem proti komercializaci umění ve Spojených státech – jeho **tvorba byla osvobozena od pláten, galerií i obchodníků s uměním, přesto však bylo přístupné široké veřejnosti**
- používány různé přírodní materiály: kameny, dřevo, hlína i rostliny, které byly různě naaranžované rozmístěny mimo prostory galerií ve volné přírodě, kde byly často vystaveny různým povětrnostním vlivům - díla tak žila svým vlastním životem a měnila se díky přírodním podmínkám a erozi, které jim dodávaly na novém rozměru
- mnoho z prací Land Artu bylo vytvořeno v Arizoně, Nevadě, Novém Mexiku nebo Utahu a většina z nich již podlehla erozi, jediným svědectvím o jejich existenci jsou videonahrávky a fotografie pořízené během jejich stavby a při dokončení
- v současné krajinné architektuře se dodnes používají prvky land artu - hlavně tam, kde se používají skulptury a objekty z organických a anorganických materiálů
- Michael Heizer * 1944, USA; Christo a Jeanne-Claude * 1935, USA; Robert Morris * 1931

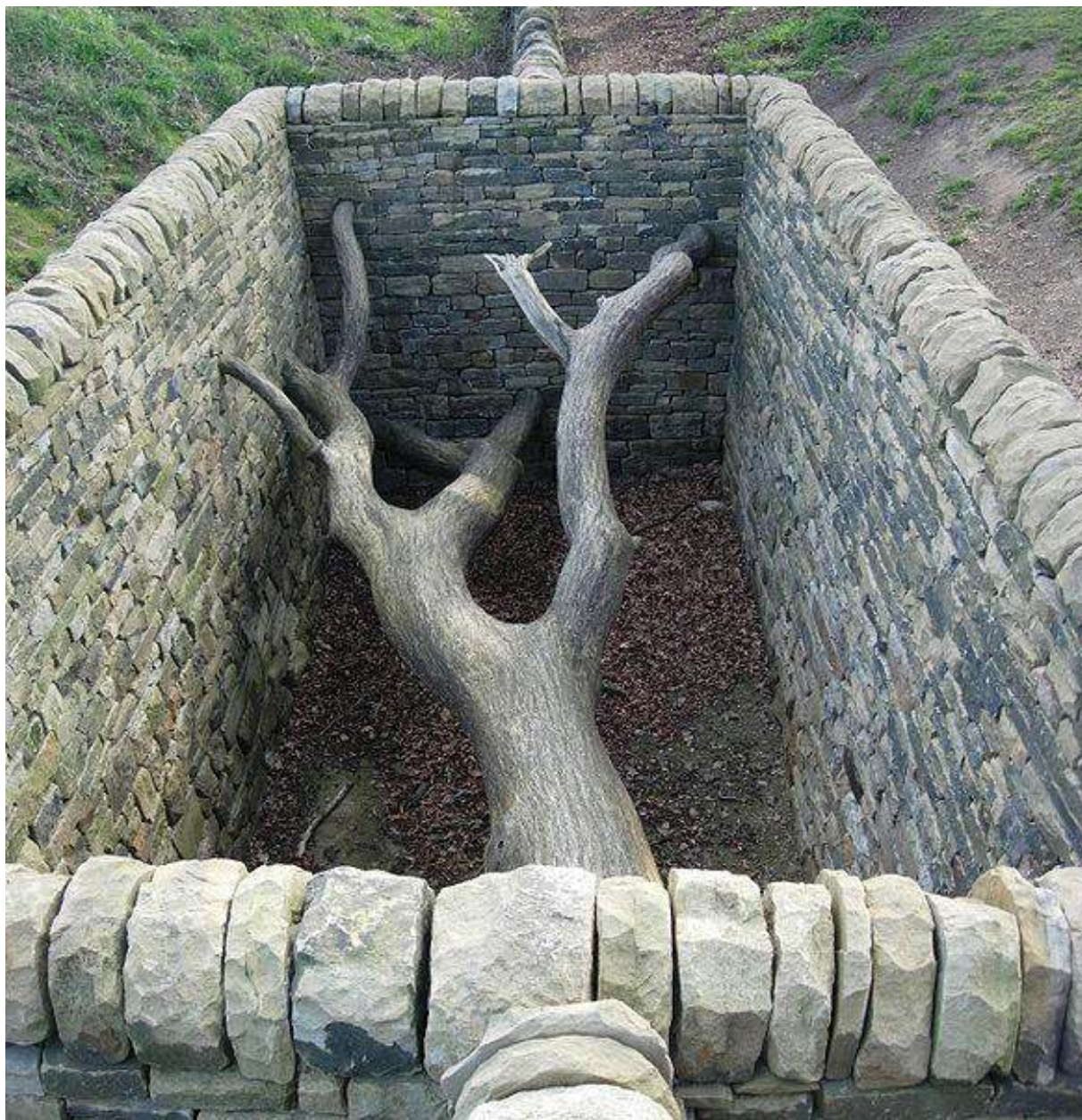

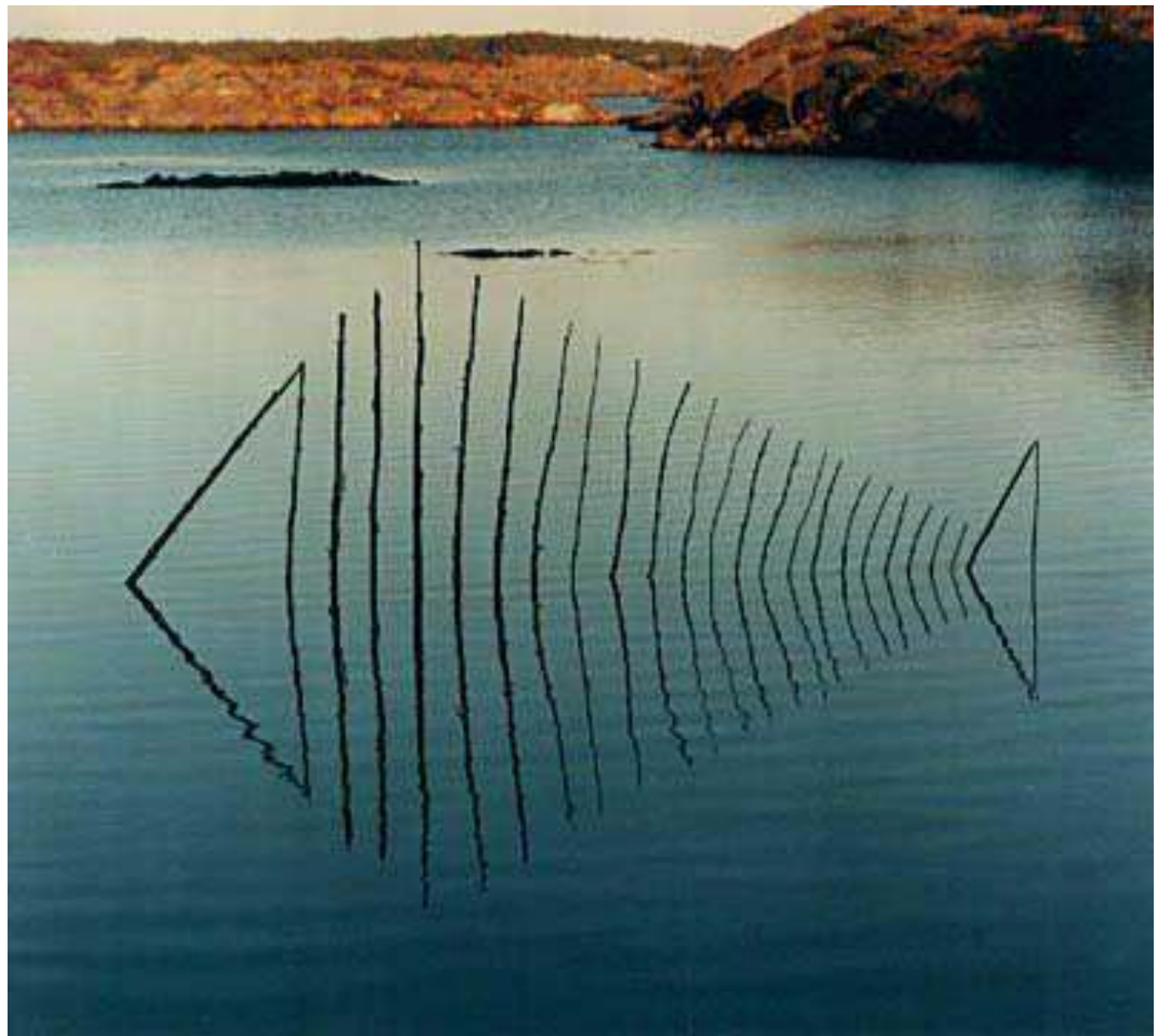

SPIRÁLOVÉ MOLO, POLOVINA DUBNA 2005

ANDY GALSWORTHY, VÝSTAVA V ROCE 2007

HAPPENING

- happening označuje způsob uměleckého výrazu, který se formuje náhodným rozvíjením děje formou inscenované události za účasti umělce i diváků – účastníků happeningu
- při účasti v happeningu nebyl člověk jen příjemcem sdělovaných obsahů, byl přiveden k vědomí vlastní existence
- v USA je produkce happeningů ohraničena 60. lety 20. století
- v Čechách se happening praktikoval jednak od 1963 (Milan Knížák, Zorka Ságlová, Olaf Hanel) a pak znovu v 70. letech (Petr Štembera, Karel Miller, Jan Mlčoch, Jiří Kovanda, ...)

DEMONSTRACE DEMOKRACIE : RAFANI - 2002

PERFORMANCE

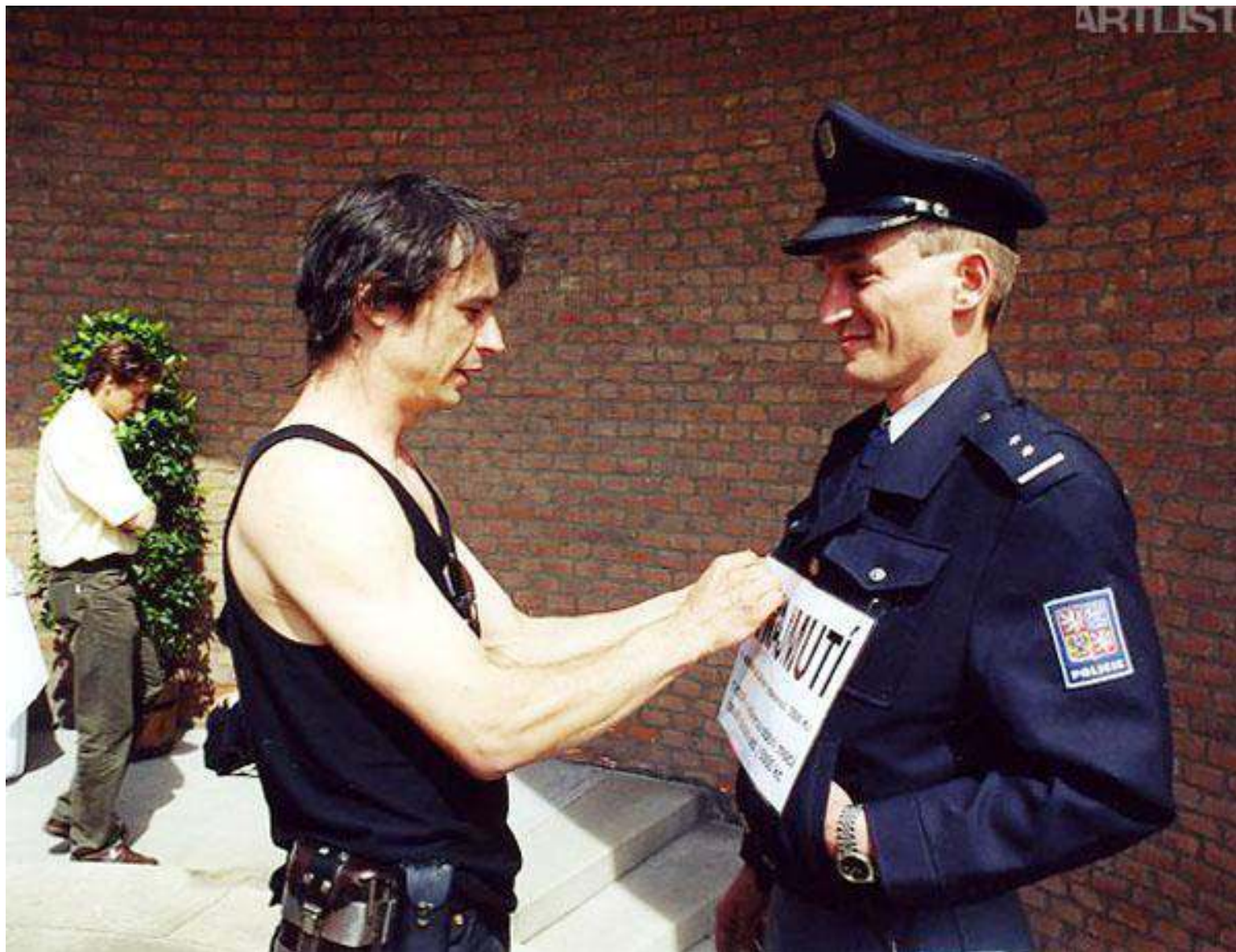
- pojmu se užívá pro všechny formy uměleckého sdělení, které od počátku 60. let užívají jako **výrazový nástroj živého předvádění před diváky nebo za účasti diváků**
- diváci tu nejsou nutně aktéry děje
- od divadelního představení se výtvarná performance liší tím, že zůstává vždy fragmentem příběhu - je pouze podnětem pro konečnou realizaci díla v mysli diváka
- Umělci:
Černý David, Dvořák Tomáš, Džadoň Tomáš, Klimeš Svatopluk, Knížák Milan, Kopp Antonín, Kovanda Jiří, Kowolowski František, Lang Dominik, Lysáček Petr, Mančuška Ján, Motyčka Petr, Nikl Petr, Pětiletá Petra, Ruller Tomáš, Ryška Pavel, Šiml Michal, Vondřejcová Silvie
- Skupiny:
Guma Guar, MINA, Pode Bal, Silver

BIANCO: RAFANI - 2005

K PRONAJMUTÍ : ČERNÝ DAVID - 2002

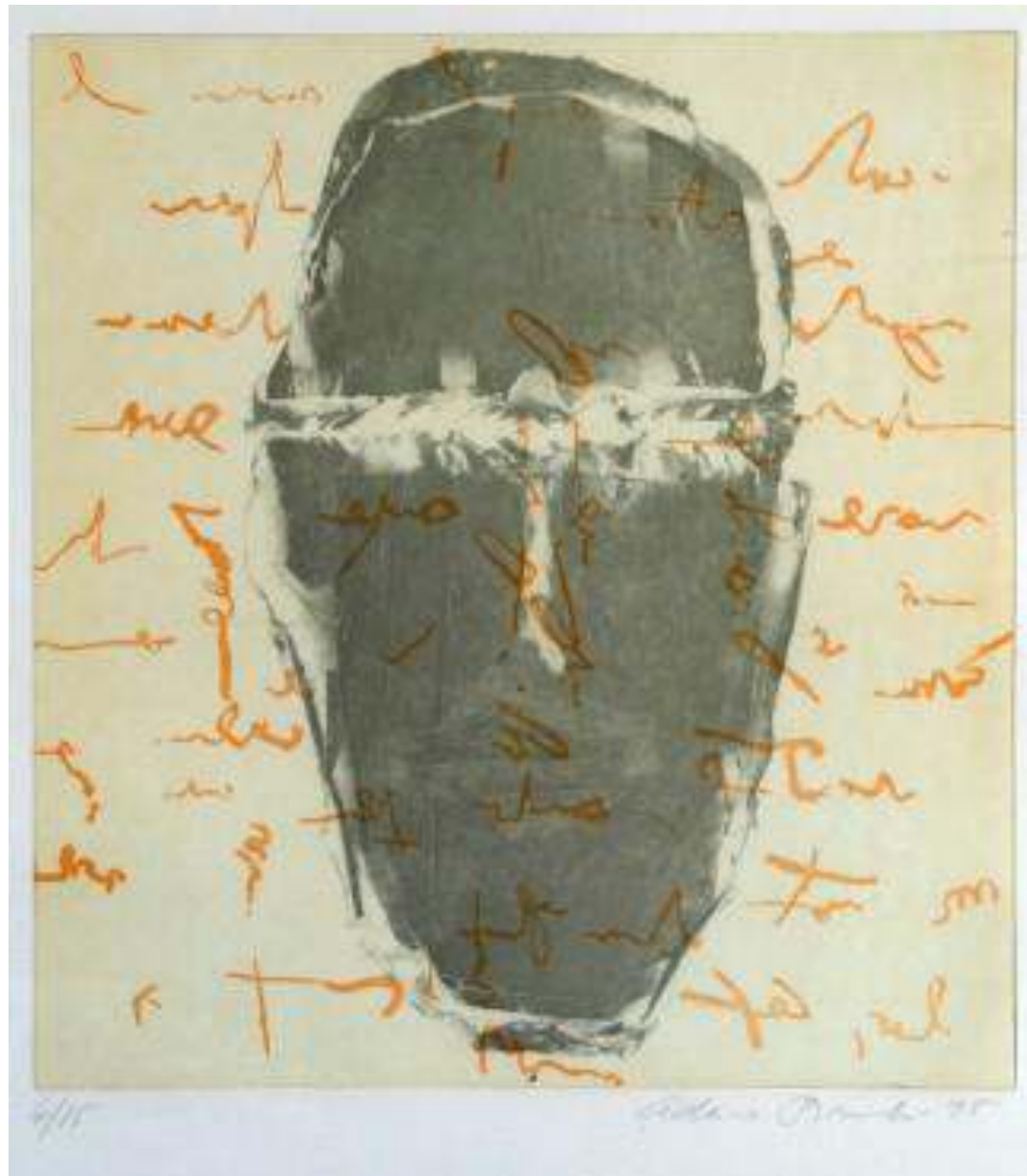

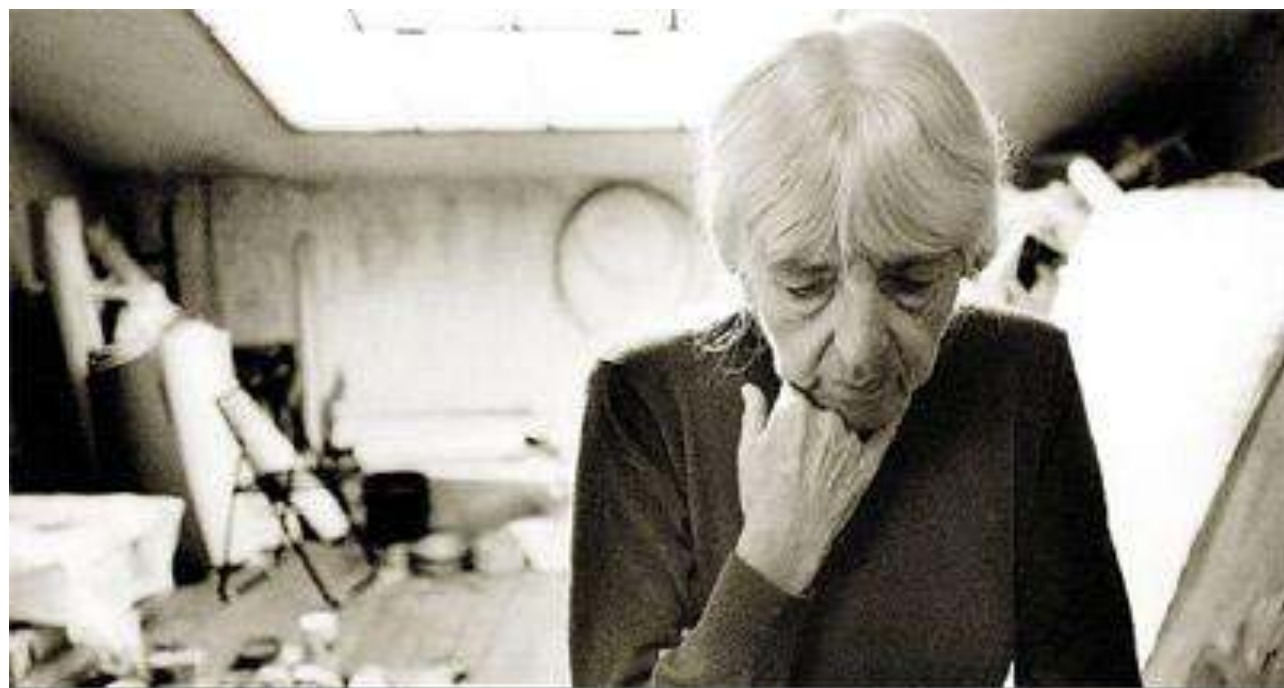
ADRIENA ŠIMOTOVÁ *6. SRPNA 1926

- tvorba se dotýká kresby, malby, grafiky a sochařství
- studovala u Josefa Kaplického
- spolu s Václavem Boštíkem, Evou Kmentovou a Stanislavem Kolíbalem patří do silné generace výtvarných umělců, která nastupovala začátkem 60. let
- **UB 12** byla umělecká skupina v rámci Umělecké besedy, která vznikla po roce 1953
 - sdružovala mladé umělce
 - poslední společná výstava skupiny se konala v roce 1965
- během šedesátých let vystavovala se skupinou i samostatně
- tvorba prošla významnými změnami: opouští teritorium malby, využívá textil a expanduje do prostoru
- koncem sedmdesátých let začala opět vystavovat alespoň v soukromí a neoficiálně - na důležitosti nabývá přímá komunikace s divákem, prvky instalace a performance
- oceněna Řádem rytíře umění a literatury a Medailí za zásluhy I.stupně, kterou ji udělil prezident ČR v roce 1997
- její díla jsou téměř monotematická - vždy se dotýká vztahů s těmi nejbližšími a nejmilovanějšími.
- věnuje své úsilí křehkým sdělením o síle mezilidských vztahů, pracuje přitom s jemnými ručními a hedvábnými papíry, lehce naneseným pigmentem a vůbec jí nezáleží na pomíjivosti děl, která k nám promlouvají o nejpevnějších poutech mezi pokoleními

BEZ NÁZVU - 1995

LIST 2 – 1965

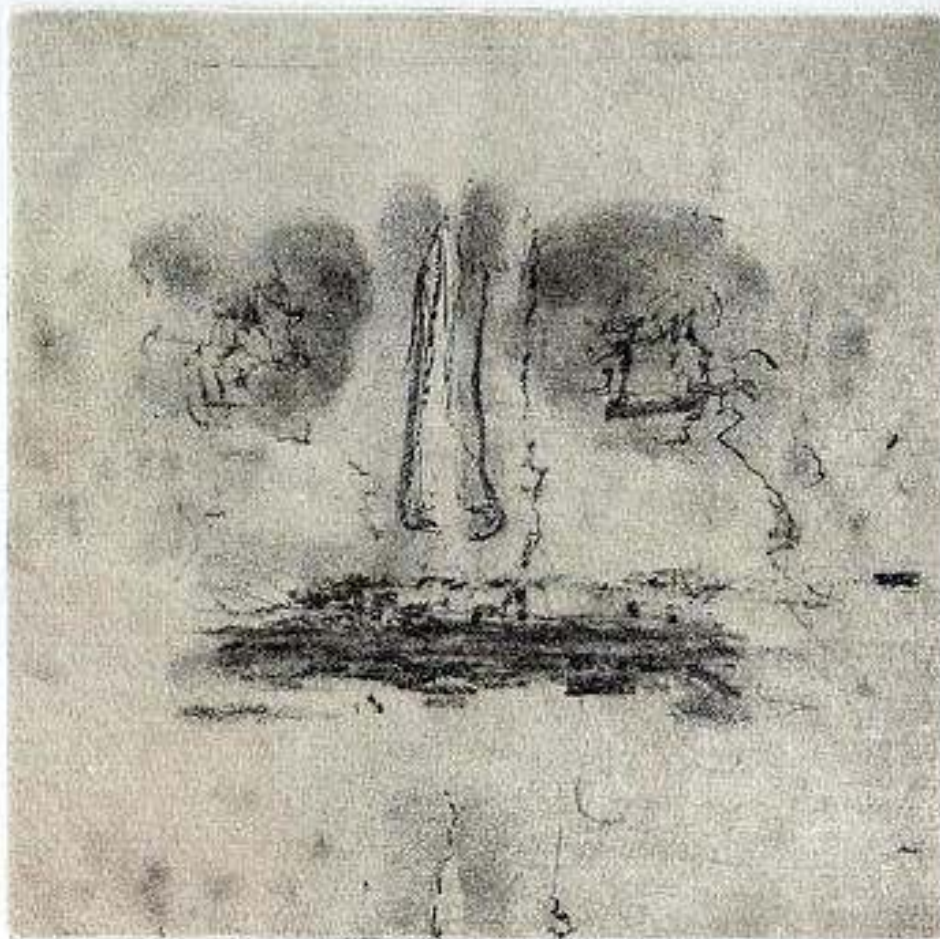
VŠEDNÍ GESTO - 1969

RUKA I (Z CYKLU DOTEK BARVOU) - 1992

TVÁŘ I - 1993

Černý, Petr 13

VERONIKA BROMOVÁ * 12. SRPNA 1966

- česká fotografka, realizátorka prostorových instalací a objektů
- v její tvorbě se objevují především témata, která v České republice díky předchozímu režimu izolovaném železnou oponou chyběla, tj: feminismus, vlastní identita, lidská anatomie, erotika, tarotová mystika nebo pedofilie
- v současné době také mimozemské civilizace, konec světa v roce 2012, nebo biblické motivy
- hlásí se k ideálům sametové revoluce - láska, pravda, lidskost
- www.veronikabromova.cz

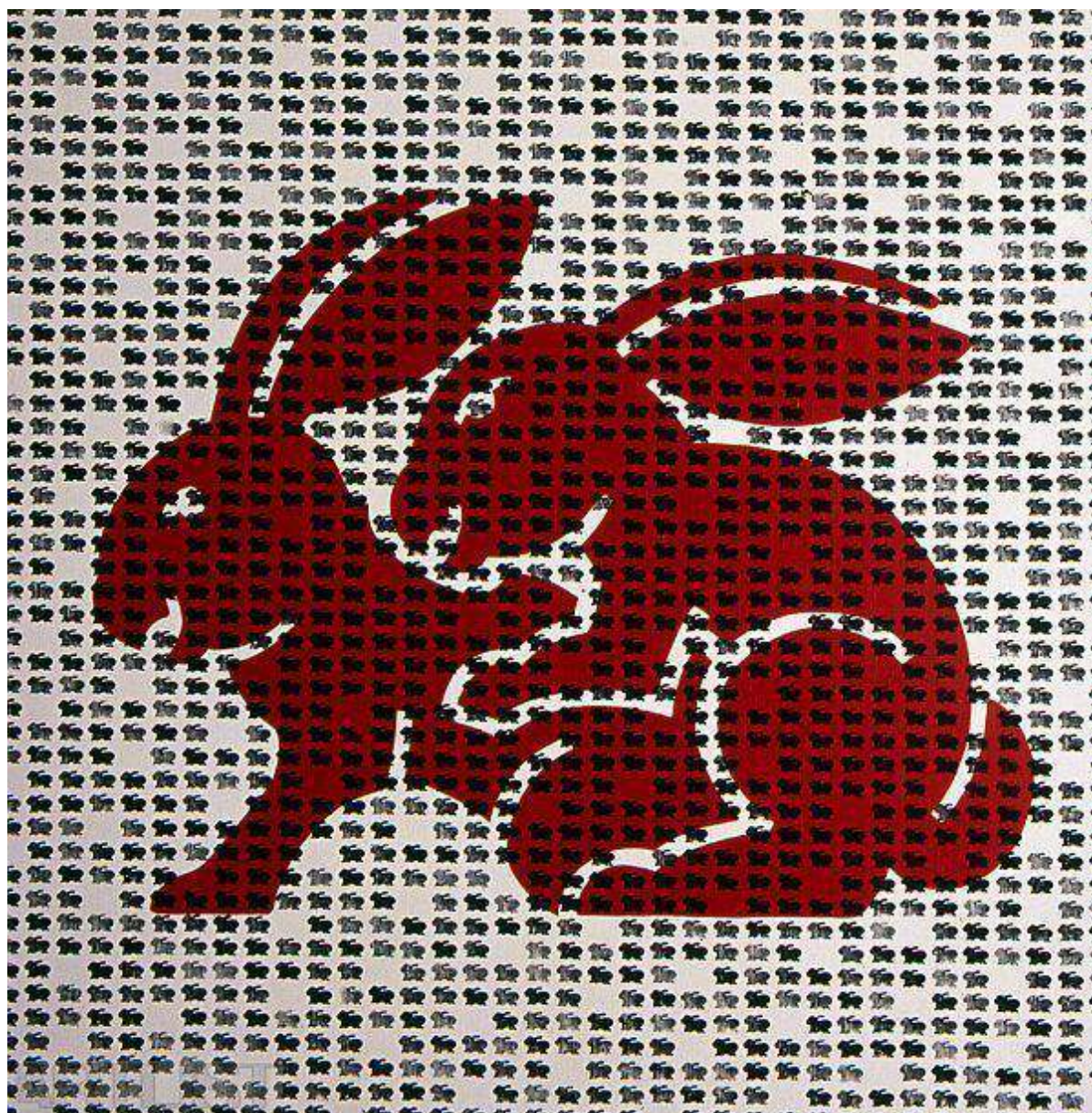

ZORKA SÁGLOVÁ 1942-2003

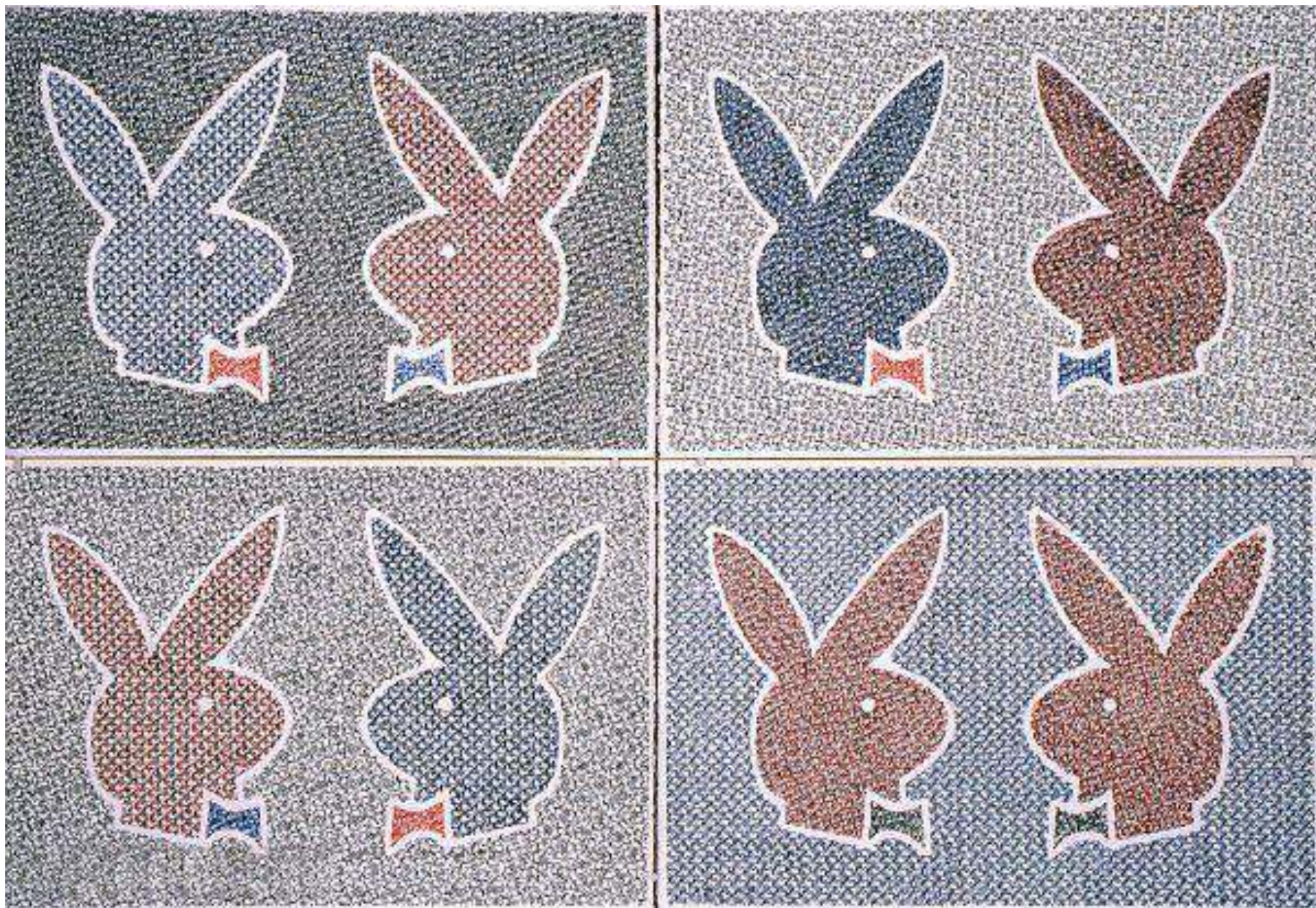
- v první polovině 60. let se orientovala na konstruktivní geometrickou malbu
- konstruktivní geometrickou malbu rozvinula koncem 60. let do prostoru reliéfními obrazy a geometrickými objekty, na přelomu 60. a 70. let i do volné krajiny v land artových akcích s hudebníky Primitives Group a Plastic People a okruhem Křížovnické školy
- v roce 1969 proběhla ve Špálově galerii klíčová výstava **Seno-sláma** (v rámci přehlídky Někde něco B. a J. Kolářových), odsouzená pro svou „zvrhlost“ médií i většinou výtvarné obce. Pro tuto akci a pro uměleckou aktivitu bratra Martina Jirouse nesměla po dlouhá léta vystavovat.
- v období 1969 – 1972 sice realizovala několik akcí v mimogalerijních prostorech i v otevřené krajině, jinak jí bylo veřejné působení na dlouho znemožněno
- **motiv králíka** se stal jejím průvodcem a hlavním námětem tvorby
- králíka zkoumá coby nositele rozmanitých historických a kulturních kontextů, ale zároveň si pohrává s jeho podobou coby oblíbeného domácího zvířete
- odkrývání symbolů starých kultur a jejich propojování ukázalo kosmické síly i přírodní zákonitosti, interpretované v charakteristických kompozicích v dalších pracích, založených na symbolice principů jin a jang
- od 90. let se soustřeďovala na konceptuální průzkum mytologických významů králíka, na symboly čínské mytologie a na tvarové elementy, které nacházela v archeologických kresbách.

BEZ NÁZVU 1991

OTEVŘENÝ DIALOG 1-4 1989

2209 KRÁLÍKŮ 1984

SENO-SLÁMA 1969

VELKÁ KRÁLÍKÁRNA 1982

KAREL KAFKA * 7. ČERVENCE 1945

- český abstraktní malíř, známý především díky volnému individuálnímu výrazu
- vývoj směřoval od kubistických počátků k **informelu** - abstraktnímu malířskému směru, který byl u nás během normalizace označován jako projev krize buržoazní společnosti
- obrazy jsou charakteristické svou plasticitou, jsou vytvářeny až v sochařské rovině, kdy je definována reliéfní strukturální podstata bílé plochy
- využívá letitou zkušenost s využíváním fyzikálních procesů, které vedou k praskání a krakelování základního materiálu, ty pak doplňuje škrabáním, řezáním nebo jiným narušováním kresby.
- tvorbu je příznačné opětovné nanášení mnoha vrstev lazurních barev
- barvy během tvorby opět vymývá a znovu maluje, přičemž tento postup kombinuje s dalšími technikami
- obrazy posledního období vyzařují především pozitivní inspiraci, která se projevuje tlumením základní barevné škály v kontrastu s drobnými, ale o to výraznějšími barevnými akcenty, které v obraze dominují
- objevují se také složitější prvky lineární kompozice.

ОБЪЕКТ

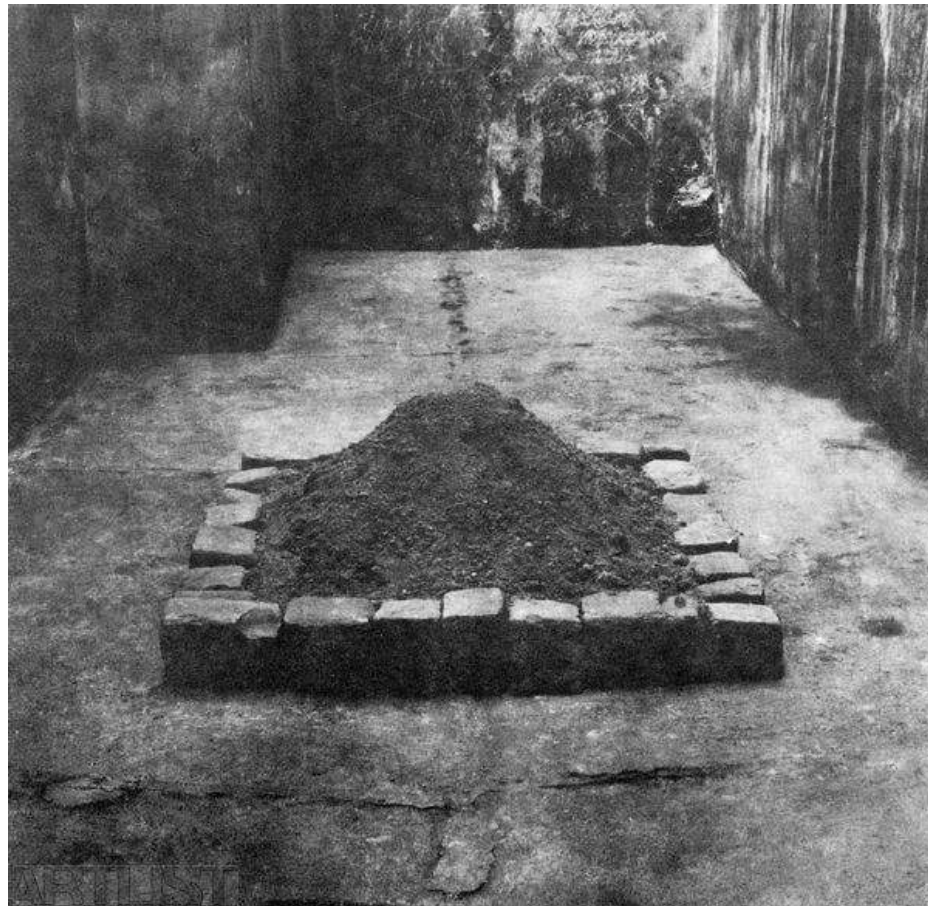
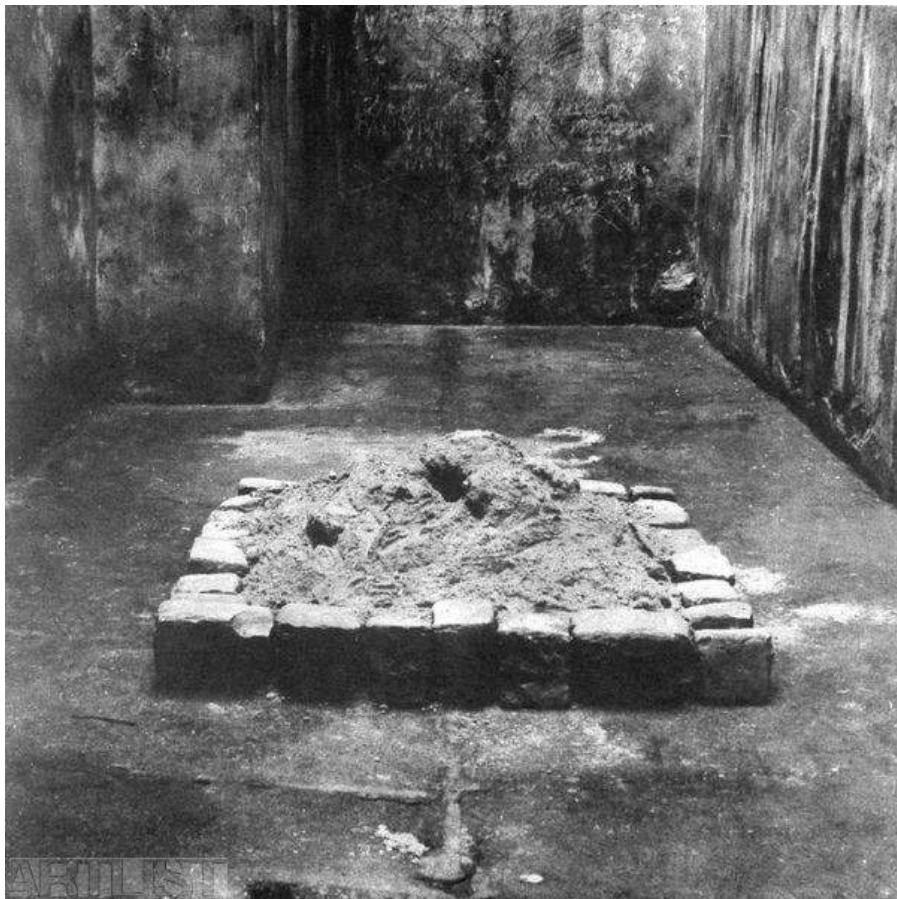

TOMÁŠ RULLER

- věnuje se tvorbě v reálném prostoru a čase
- vytváří multimediální performance, instalace, videa, architektonické realizace a divadelní výpravy
- instalace **Prášení na konci chodby** (Brno, radnice, 1984)
 - zde spojuje více alternativních oborů: časovou a pohybovou akci (práci s vlastním tělem) a prostorovou instalaci
 - stal se zde jakousi oživlou sochou: při akci se tělo pohybovalo v hromadě sypkého materiálu, po konci akce zůstal negativní otisk těla
 - dílo má optické i haptické kvality
 - výsledkem je forma, z níž by mohla vzniknout definitivní socha, což však nebylo autorovým záměrem
 - poselstvím díla je jeho neukončenost, fragmentárnost a dějovost

ZASTAV SE NA CHVÍLI - 1981

VÁCLAV STRATIL * 1950

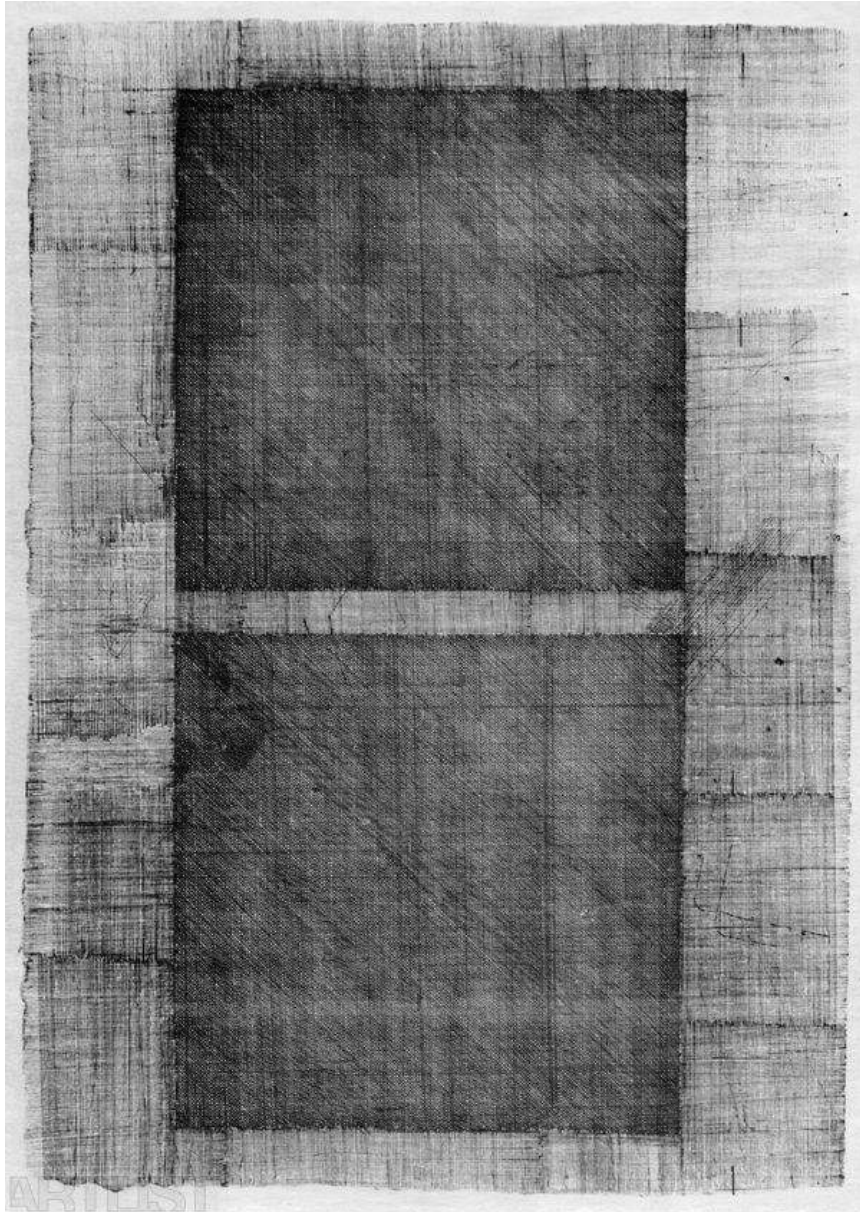
- kreslíř, performer a malíře
- v sedmdesátých letech patřil k neoficiální umělecké komunitě města Olomouce a vytvářel expresivně-existenciální malby a kresby
- viditelný obrat ke konceptualismu se v jeho díle začíná projevovat v první polovině osmdesátých let
- vytváření časově a fyzicky náročné kresby, vznikajících kladením mnoha paralelně vedených linií vedle sebe a v různých vrstvách svírajících vzájemný úhel 45 nebo 90 stupňů
- jde o velkoformátová díla spojená z několika kusů papíru, jejichž vytvoření si vyžádalo měsíce monotónní práce
- od konce osmdesátých let se v kresbách začínají objevovat i nápisy
- to se začal ve zvýšené míře zabývat instalacemi a fotoperformancemi
- tématem i materiálem se mu stala především vlastní osoba, možnosti autoportrétu a proměnlivost lidské identity
- klíčovým se v tomto směru stal především cyklus Řeholní pacient (od roku 1991 do poloviny devadesátých let)
- jeho výstavy mají často charakter performance nebo jedinečné instalace
- expozice Hu-Haba v Nové síni v roce 1995 představila jeho raná díla, která by většina výtvarníků v obavách o svou pověst nikdy nevystavila
- neopustil vytváření dvojrozměrných artefaktů.
- v nových sériích „kreseb“ pracuje s lepicími fóliemi, barevnými papíry či nálepkami

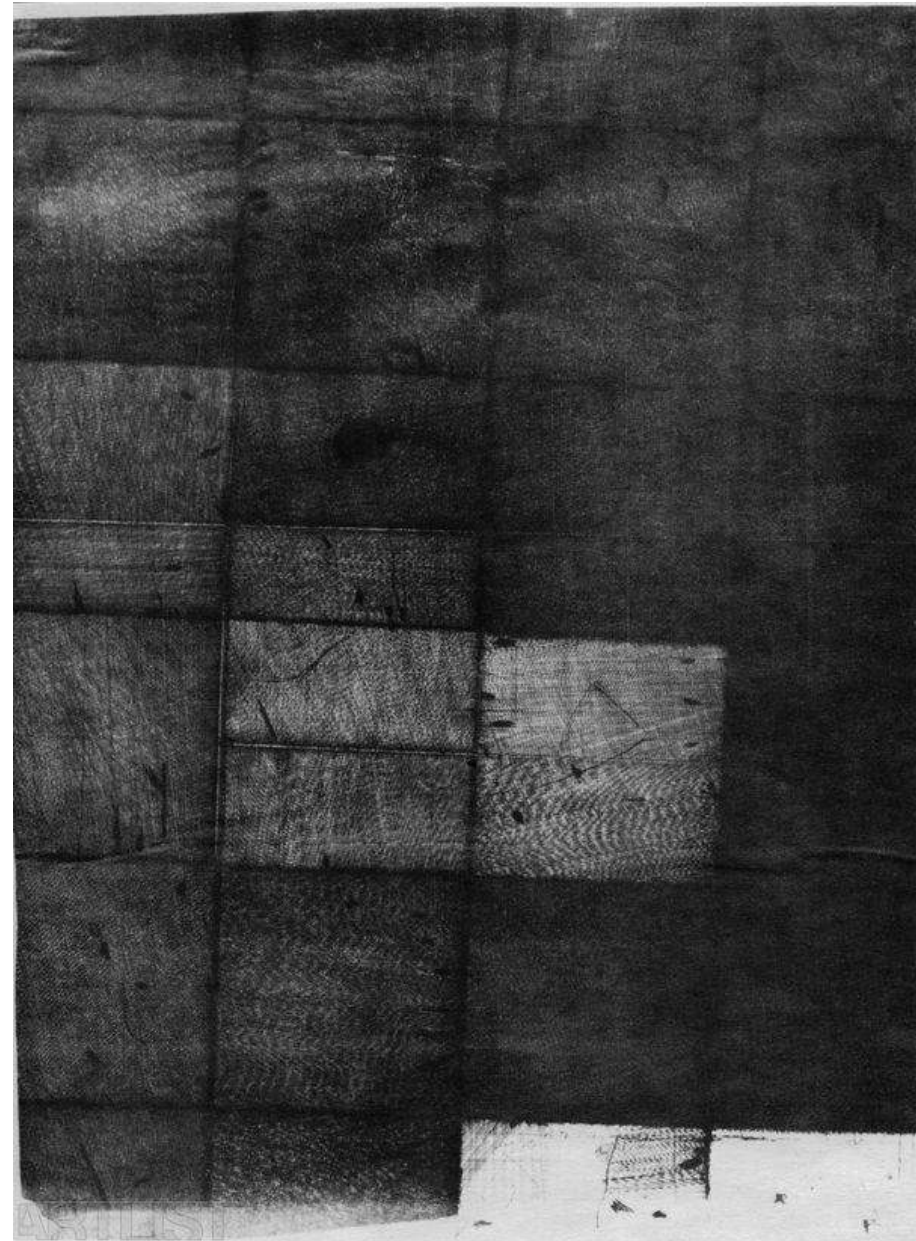
ŘEHOLNÍ PACIENT 1991-1994

KRESBA 1 -1982

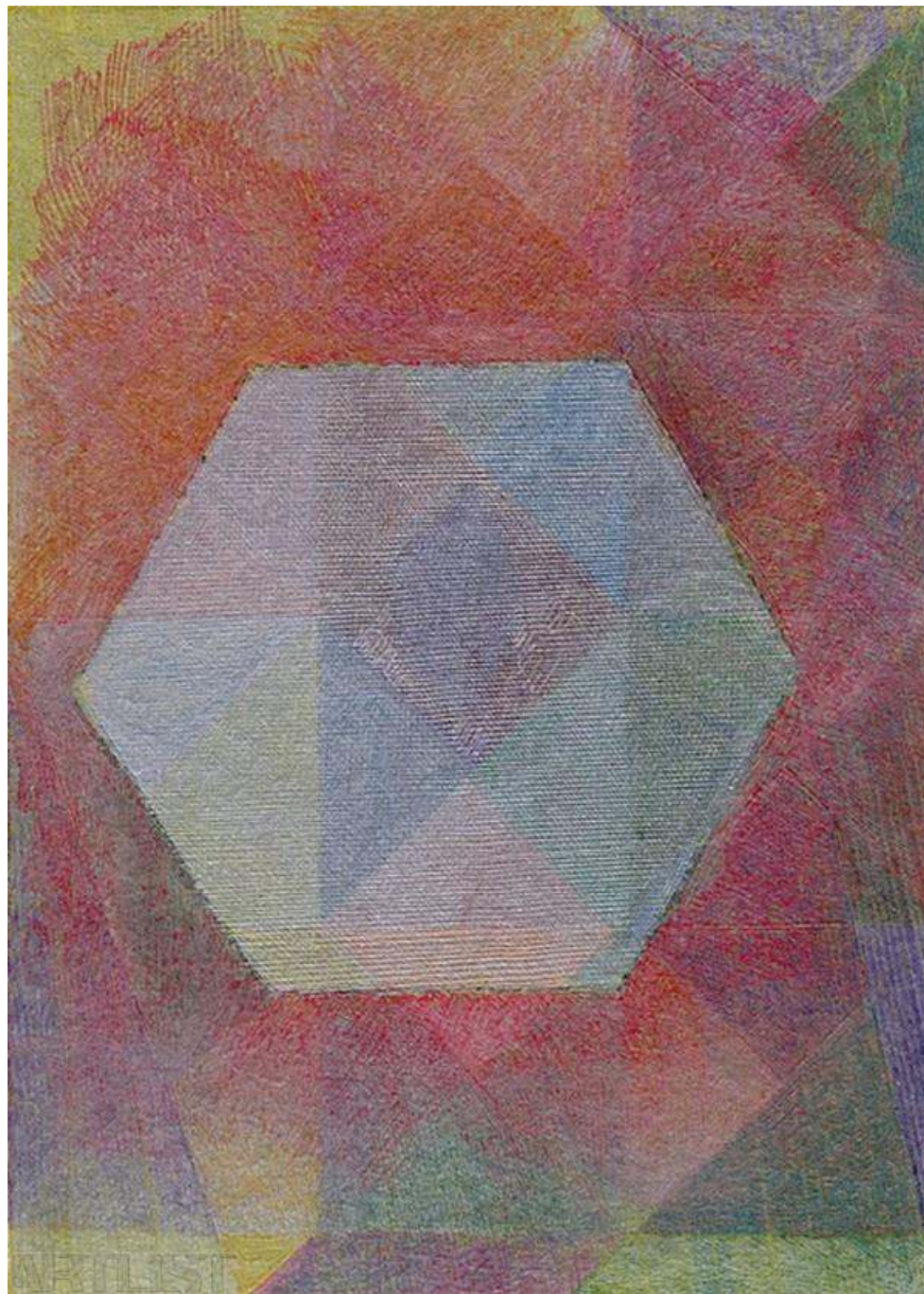

KRESBA 2 – 1984

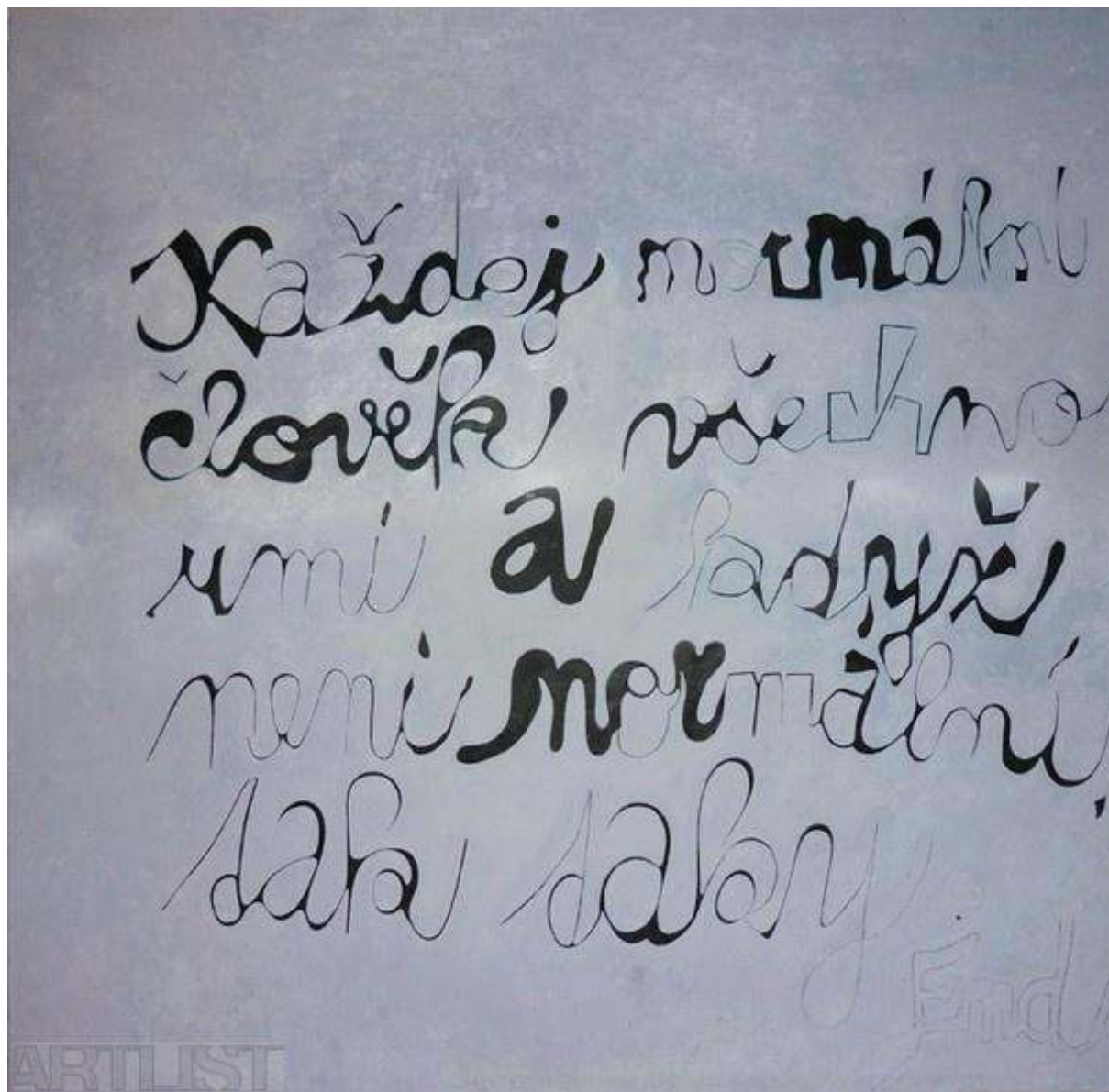

KRESBY 2007-2008

KAŽDEJ NORMÁLNÍ ČLOVĚK - 2009

MILAN KNÍŽÁK * 19. DUBNA 1940

- výtvarník, hudebník a performer
- na začátku šedesátých let začal vytvářet své první aktivity – happeningy, např. *Ceremonie* z roku 1968 a *Kamenný obřad* v roce 1971
- věnoval se tvorbě objektů, např. *Tělo a socha* z roku 1963
- s přáteli založil skupinu Aktuální umění (Actual Art) - později Aktuál
- věnuje se sbírání, opravě a dokumentaci loutek, jeho sbírka je umístěna na zámku v Děčíně
- členem skupin: Aktuál, Fluxus

ANDĚL, 1989

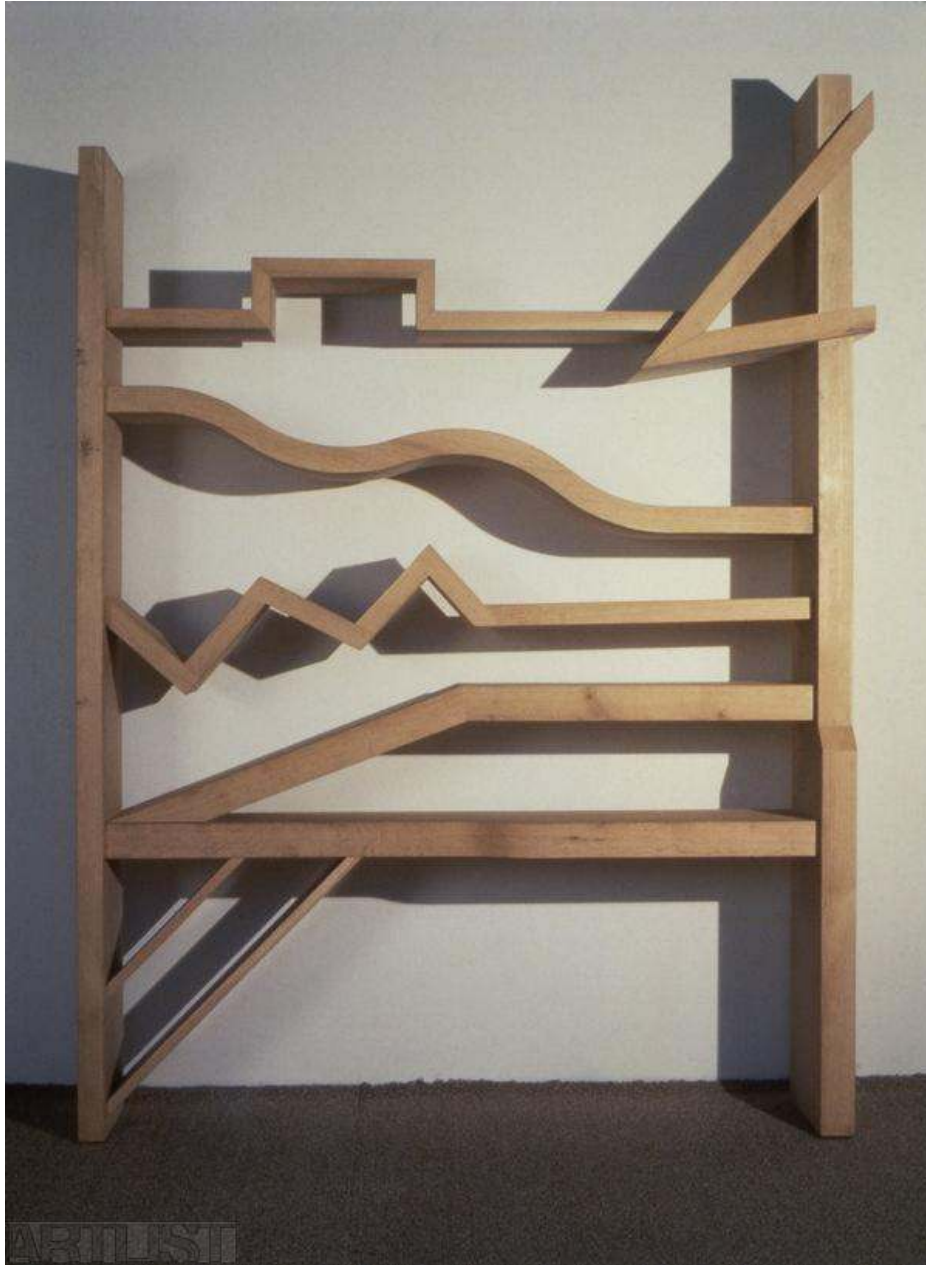
SPRÁVNÝ POLITICKÝ OBRAZ – PARLAMENT, 1992

ČESKÁ KRAJINA, 1999-2000

POLICE 1983

INTERIÉR 1974-1985

OBRAZ MALOVANÝ NA TĚLO 1985

ČERNÝ ČTVEREC NA BAREVNÉM POZADÍ 1989

ARCHITEKTURA

- **Tančící dům** na Rašínově nábřeží v Praze
 - stavba spojuje naprosto nepravidelné prvky a působí dojmem rozevláté taneční dvojice – muže a ženy
 - vznikl ve spolupráci českého architekta Vlady Miluniče s Američanem Frankem O. Gehrym
- pavilon na světové výstavě v Bruselu
- televizní věž na Ještědu

SOCHAŘSTVÍ

- tvorba tzv. objektů – předmětů vydělených z okolního světa, povýšených na umělecké dílo tím, že jsou položeny do nových souvislostí (tvorba se blíží k pop-artu i surrealismu)
- Vladimír Preclík (1929) – symbolické vyjádření a poetická nálada
- Eva Kmentová (1928-1980) – od abstrakce k tvarové jednoduchosti
- Olbram Zoubek (1926)

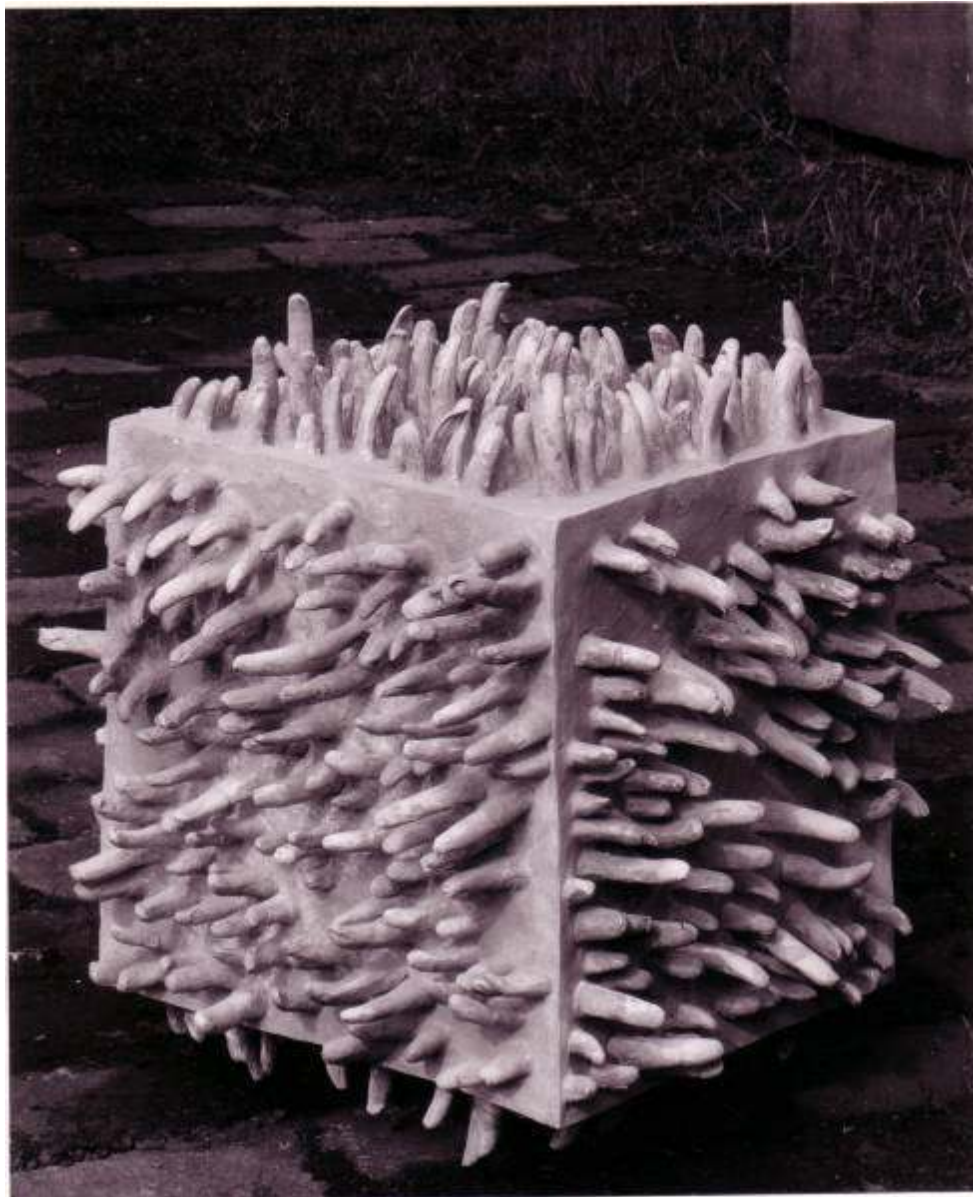
Z KARNEVALU

KATEDRÁLA PROSBY

AGRESIVNÍ KRYCHLE - 1970

OLBRAM, MARIE, EVIČKA

